

NA PAMÁTKU VŠECH ANTIFAŠISTŮ

Před 6 lety byl příbramským neonacistou zabit Jan Kučera, osmnáctiletý antifašistický skinhead. Nyní si opět připomínáme toto smutné výročí. V pátek 18. ledna 2008 asi hodinu před půlnocí bodl Jana Kučera 20letý neonacista Jiří Fous do oblasti třísel a zad. Útok předcházely provokace a hajlování ze strany skupiny místních mladých neonacistů, k níž Jiří Fous náležel. Honzovi kamarádi se snažili zastavit krvácení ze stehenní tepny a čekali na příjezd sanitky. Honza však v neděli ráno v příbramské nemocnici podlehl smrtelným zraněním.

V toto výročí si dnes připomínáme všechny oběti fašismu a antifašistické hrdiny všech zemí, minulé i současné. Vzpomínáme na:

- předválečné antifašisty bijící se v ulicích s hitlerovskými bandami,
- zatčené, trpící v mučírnicích gestapa,
- miliony průmyslově vražděných obětí nacistických koncentračních táborů,
- strádající obyvatelé zemí uvržených do fašistického poručnictví,
- antifašistické partyzány svádějící urputné boje s nacistickými jednotkami,
- interbrigadisty, antifašistické dobrovolníky mezinárodních oddílů – tzv. „španěláky“,
- miliony vojáků padlých v krutých liniích druhé světové války v boji s nacistickou válečnou mašinerií,
- současné oběti neonacistů jako byl řecký antifašistický hip-hopper Pavlos Fyssas, mladý francouzský radikální levičák Clément Méric, ruský antifašistický aktivista Ivan Chutorskoj, mladý španělský antifašista Carlos Javier Palomino či český antifašistický skinhead Honza Kučera,
- desítky bezjemenných imigrantů ubitých ruskými nácky a řeckými neonacisty ze Zlatého úsvitu,
- ale nejen na ně – na všechny novodobé oběti Hitlerových pohrobků,
- a nakonec na všechny, kdo se staví na odpor fašistům, ať už proti nim veřejně demonstrují, blokují fašistické pochody, rozkrývají jejich struktury, brání sociálně vyloučené lokality před pogromy, informují o nenávistných aktivitách neonacistů, či je konfrontují v ulicích.

Fašismus není něco zcela vzdáleného ani v našem regionu. Není to tak dlouho, kdy neonacisté v Liberci organizovaně napadali lidi na ulicích a vyvolávali konflikty s alternativně smýšlející mládeží. Vyhrčená situace tehdy vyústila útokem neonacistů na restauraci Černý Kůň. Toto napadení skončilo zraněním a pobodáním několika z nás. V současnosti se liberečtí náckové stáhli do nonstop barů resp. na fotbalový stadion. Neznamená to ale, že by přestali existovat. Tu a tam se uchýlí k násilné opilecké epizodě. Někteří jezdí i na celostátní rasistická shromáždění či na zahraniční akce, jako je neonacistický „Smuteční pochod“ v Drážďanech. Hrozbu fašismu musíme brát i na Liberecku jako stále živou.

Nacházíme se v situaci pokračující kapitalistické krize, kterou ještě zesílila stále účinná asociální opatření Kalousko-Nečasovy vlády. Ta sice nakonec došla na své korupčně-klientelistické skandály, stačila však ještě prosadit komplex neoliberálních reforem, útočících na zbytky sociálního systému veřejných služeb. Negativní dopady těchto deforem dnes pociťuje valná většina obyvatel ČR.

Mzdy a platy reálně nerostly několik let, kupní síla domácností klesá od roku 2011. Téměř 60 % domácností uvádí, že má problém vyjít se svými příjmy. Na značnou část z nich dopadá vysoká nezaměstnanost. Přes půl milionu lidí jen podle oficiálních statistik nemá zaměstnání, je zde fatální nedostatek volných pracovních míst. Spousta pracujících však dře v nejistém a bídně placeném, tzv. prekarizovaném zaměstnání. Sociolog Jan Keller tento fenomén nazývá pracující chudobou. Chudoba je vlastně něco, co se stalo běžnou součástí života mnohých z nás. Výše příjmů a životní úroveň znevažuje jedny v očích druhých. Svě udělala také deregulace nájemného, která nepřiměřeně zvýšila náklady bydlení. Mnohým lidem nezbyvá než si půjčovat za lichvářský úrok a riskovat uvíznutí ve spirále zadlužení – exekuce – problémy s bydlením – sociální vyloučení. K tomu všemu ČNB provádí intervence, které v podobě dalšího zdražování základních životních potřeb dopadnou především na obyvatele s nízkými a středními příjmy.

V tomto bezútěšném stavu přepadají mnohé obyvatele pocity frustrace. A v takovém momentě nastupují na scénu fašisté se svými nelidskými recepty na řešení společenských problémů. Problémů, které se dají vždy svést na levice či na Romy. Konstrukt obětních beránků cílí právě na chudnoucí frustrované obyvatele, ztrácející svá sociální práva. Proto jsme svědky nechutných a mnohdy značně stupidních rasistických hoaxů či anticiganistických pochodů „slušných občanů“ spolu s ryzími neonacisty.

K těmto trendům se nehodláme přidávat. Odmítáme svalovat vinu za systémové chyby kapitalismu a za asociálnost neoliberálních vlád na „nepřízřusobivé“, ať už za ně fašisté a konzervativní ideologové označují Romy, přistěhovalce, antikapitalisty nebo důchodce. Odmítáme rasistické stereotypy médií stejně jako pokusy nácků vynést se na vlně frustrovaného anticiganismu a obecné tendence k fašizaci.

Navzdory několika společným shromážděním s obyčejnými majoritními obyvateli vyloučených oblastí jsou náckové stále uzavřeni ve své nenávistné mučednické subkultuře. Horšící se sociální podmínky jim ale hrají čím dál více do karet. Nedovolme, aby se opakovaly hrůzy holokaustu a jatka druhé světové války. Netolerujeme projevy fašismu kdykoliv a kdekoliv. Protestujeme proti jejich mítinkům, demonstrujeme proti fašistickým shromážděním, blokujeme jejich pochody, odmítáme uzнат jejich „právo“ štvát proti falešným nepřátelům. Pokud budeme v postupu proti fašistům jednotní, uspějeme.

Miliony obětí fašistů nechť nám stále připomínají, že fašismus není názor, ale zločin.

Nezapomeneme, neodpustíme!
Čest památce všech antifašistů!

